

готовності для експлуатації плюс передбачувані витрати на його ліквідацію після закінчення терміну експлуатації.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, на підставі порівняльної характеристики МСБО 16 та П(С)БО 7 можна сказати, що зазначені нормативні документи, поряд з тотожними, містять відмінні положення. Крім того, ці документи мають надавати користувачам інформацію щодо змін у складі основних засобів протягом періоду та розкриття інформації про залишки на звітну дату, тому вони не повинні суперечити один одному.

Безумовно, власникам підприємств самостійно вирішувати, чи застосовувати міжнародні стандарти для ведення обліку, чи дотримуватись національних. Але, оскільки МСБО вбирають в себе позитивний досвід багатьох країн, на нашу думку, було б доречним почати удосконалювати національні стандарти, або ж надати міжнародним стандартам статус національних. Це б полегшило роботу бухгалтерів, підприємства яких мають справу з іноземними партнерами, і покращило імідж країни.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92 // *Все про бухгалтерський облік.* – № 8 – 9. – 27 січня 2012. – С. 42 – 47. 2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 р. із змінами і доповненнями // *Все про бухгалтерський облік.* – № 8 – 9. – 27 січня 2012. – С. 5 – 10. 3. Войнаренко М.П., Пономарьова Н. А., Замазій О. В. *Міжнародні стандарти фінансової звітності та аудиту: навч. посіб.* – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 488 с. 4. Голов С.Ф., Костюченко В.М. *Бухгалтерський облік за міжнародними стандартами.* – К.: Екаунтінг, 2000. – 384 с. 5. Косовиць Л. *Облік основних засобів за МСФЗ // Головбух.* – 2008. – № 35. – С. 17 – 23. 6. www.dtk.com.ua

УДК 657.1

С.Й. Сажинець

Національний університет “Львівська політехніка”,
кафедра обліку та аналізу

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОБЛІКУ ОБОРОТНИХ МАЛОЦІННИХ ТА ШВИДКОЗНОШУВАНИХ МАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Ї Сажинець С.Й., 2012

Охарактеризовано особливості порядку обліку операцій з малоцінними та швидкозношуваними предметами на підприємствах, обґрунтовано необхідність його подальшого удосконалення та висвітлено основні напрями розвитку такої облікової системи.

The article described the business current features of the accounting transactions of low value items. The necessity of further improvement and highlights of development main directions of such an accounting system.

Постановка проблеми. У процесі господарської діяльності підприємства використовують не тільки основні засоби та інші матеріальні необоротні активи, але й аналогічні за призначенням матеріальні активи із передбачуваним (нормативним) терміном їх використання менше від одного року або нормального операційного циклу, якщо він перевищує цей термін. Відповідно до ПСБО 9 “Запаси” [1] та Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку [2], такі активи називають малоцінними та швидкозношуваними предметами (МШП). Їх виділяють в окрему

облікову групу матеріальних цінностей підприємства, методика обліку яких має специфічні особливості та потребує подальшого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукові аспекти обліку МШП останнім часом недостатньо висвітлюються на сторінках спеціалізованих наукових економічних видань, здебільшого розглядають проблемні питання обліку малоцінних необоротних матеріальних активів.

Постановка цілей. З огляду на викладене, метою дослідження є обґрунтування пропозицій щодо подальшого розвитку на підприємствах самостійної системи аналітичного і синтетичного бухгалтерського обліку операцій з оборотними малоцінними та швидкозношуваними матеріальними активами для забезпечення достовірного формування інформації про його активи, витрати і фінансові результати та підвищення дієвості внутрішнього контролю за зберіганням і використанням цінностей.

Виклад основного матеріалу. Матеріальні активи, які підприємство тривалий час (протягом багатьох виробничих циклів) використовує у процесі виробництва продукції або надання послуг, для цілей бухгалтерському обліку поділяють на такі групи:

- основні засоби, тобто об'єкти, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більший від одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік). Їх інвентарна вартість, відповідно до Податкового кодексу України [3], повинна бути вищою за 2500 грн.;

- малоцінні та інші необоротні матеріальні активи, термін використання яких перевищує один рік (операційний цикл, якщо він довший за рік), а їх первісна інвентарна вартість є меншою за 2500 грн.;

- малоцінні та швидкозношувані предмети, які не можуть служити більше одного року або нормального операційного циклу, якщо він перевищує цей термін.

Отже, основним критерієм для зарахування окремих матеріальних активів до складу МШП є їх нормативний (очікуваний) термін служби (використання). Вартісну ознаку до уваги не беруть. Тобто балансова вартість окремих таких (швидкозношуваних) предметів (спеціальні інструменти, виробниче оснащення тощо) може бути досить високою і навіть істотно перевищувати межу вартості, визначену для основних засобів. Звідси випливає, що для цілей обліку такі матеріальні цінності доцільно іменувати “Оборотні швидкозношувані матеріальні активи”.

Специфічними особливостями сучасної методики обліку МШП підприємства є:

- їх обліковують у складі оборотних активів;
- не нараховують знос, а списують їхню вартість повністю на витрати діяльності у місяці, в якому такі предмети відпускають зі складів підприємства його підрозділам для використання із передбачуваною метою;

- аналітичний облік МШП, які перебувають у підрозділах підприємства, здійснюють тільки у кількісному вираженні;

- вважають, що усі відпущені зі складів матеріально відповідальним особам підрозділів підприємства МШП перебувають в експлуатації;

- нормативними документами з ведення бухгалтерського обліку не визначено порядку обліку малоцінних предметів низької вартості із можливим терміном використання понад один рік, які недоцільно обліковувати у складі необоротних активів підприємства (наприклад, канцелярські лінійки, авторучки, степлери тощо).

Застосування такої методики обліку МШП на підприємствах не забезпечує:

1. Достовірного формування, в окремих звітних періодах, витрат на виробництво, собівартості продукції та фінансових результатів операційної діяльності.

Для підтвердження цієї думки розглянемо приклад. Нехай ковальсько-пресовий цех машинобудівного підприємства у виробництві використовує нову прес-форму, вартість якої 30000 грн. Нормативний термін її служби у процесі серійного виробництва певної деталі становить десять місяців, а продуктивність – 1500 деталей за місяць. Тобто на виготовлення однієї деталі в загальному має припадати 2 грн. вартості прес-форми (30000/1500/10). Зважаючи на те, що повна фактична вартість прес-форми, за чинного порядку, підлягає списанню у першому ж місяці її

використання, то на собівартість кожної деталі, виготовленої і використаної для виробництва готової продукції, у цьому місяці буде віднесено по 20 грн. вартості прес-форми (30000/1500). Це у 10 разів перевищує нормативні витрати. У наступні ж дев'ять місяців використання прес-форми на собівартість виробів не буде віднесено жодної гривні її вартості.

2. Належного виконання контрольної функції бухгалтерського обліку через відсутність взаємозв'язку між натурально-кількісними і вартісними видами обліку МШП, які перебувають в експлуатації. Якщо помилково або ж навіть свідомо бухгалтер не внесе до реєстру аналітичного обліку окремих матеріальних цінностей, то виявити помилку можна лише у процесі спеціальної суцільної перевірки.

3. Достовірного відображення у балансі підприємства інформації про вартість фактично наявного майна (спеціальних інструментів, оснащення, спецодягу, виробничого та господарського інвентарю тощо). Тобто наведена у балансі підприємства інформація про вартість його активів є заниженою.

Щоб виправити ці недоліки і враховуючи необхідність розвитку системи обліку оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних і короткострокових нематеріальних активів, доцільно змінити назву рахунка 22 "Малоцінні та швидкозношувані предмети" на "Оборотні малоцінні та швидкозношувані матеріальні і нематеріальні активи" та в практичній діяльності використовувати такі субрахунки для обліку операцій з матеріальними активами:

- 221 "Оборотні малоцінні та швидкозношувані матеріальні активи на складі";
- 222 "Оборотні малоцінні матеріальні активи в експлуатації";
- 223 "Оборотні швидкозношувані матеріальні активи в експлуатації";
- 224 "Зношення оборотних швидкозношуваних матеріальних активів";
- 225 "Транспортно-заготівельні витрати на придбання оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів".

За дебетом субрахунка 221 "Оборотні малоцінні та швидкозношувані матеріальні активи на складі" доцільно обліковувати надходження таких предметів на склади підприємства від постачальників та з виробництва.

На підприємстві, у наказі про його облікову політику, необхідно зафіксувати вартісні критерії, відповідно до яких активи багаторазового використання необхідно обліковувати у складі оборотних, зокрема малоцінних або швидкозношуваних матеріальних активів. Наприклад, усі предмети тривалого використання вартістю до 30 грн., які передані в експлуатацію, незалежно від терміну їх використання, вважати оборотними малоцінними матеріальними активами. Предмети, вартість яких перевищує зазначену межу, а нормативний термін їх використання є меншим від одного року, треба обліковувати як оборотні швидкозношувані матеріальні активи.

На дебет субрахунків 222 "Оборотні малоцінні матеріальні активи в експлуатації" та 223 "Оборотні швидкозношувані матеріальні активи в експлуатації" списуватимуть із кредиту субрахунка 221 "Оборотні малоцінні та швидкозношувані матеріальні активи на складі" вартість предметів, переданих із складів матеріально відповідальним особам підрозділів для використання. Тобто субрахунки 222 "Оборотні малоцінні матеріальні активи в експлуатації" та 223 "Оборотні швидкозношувані матеріальні активи в експлуатації" використовуватимуть для бухгалтерського обліку руху цих предметів у підрозділах підприємства відносно матеріально відповідальних осіб. Зарахування на облік підрозділів підприємства отриманих ними на складах малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів відобразатиметься виключно як їх внутрішнє переміщення.

Субрахунок 224 "Зношення оборотних швидкозношуваних матеріальних активів" передбачається для обліку зношення переданих для використання (відпущених зі складів підприємства) швидкозношуваних матеріальних активів.

Щоб зменшити кількість облікових операцій, зношення малоцінних матеріальних активів у бухгалтерському обліку відображати недоцільно. Списання на витрати діяльності вартості таких предметів краще здійснювати на підставі спеціальних звітів або актів, які повинні складати матеріально відповідальні особи. В обліку ці операції відобразатимуться проведеннями за дебетом рахунків обліку

відповідних витрат (23 “Виробництво”, 91 “Загальновиробничі витрати” тощо) у кореспонденції із кредитом субрахунка 222 “Оборотні малоцінні матеріальні активи в експлуатації”.

На субрахунку 225 “Транспортно-заготівельні витрати на придбання оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів” за дебетом доцільно акумулювати усі витрати, пов’язані із придбанням швидкозношуваних матеріальних активів у постачальників та обліковувати відхилення між їх обліковими (нормативними) і фактичними цінами придбання або витратами на самостійне виготовлення таких предметів підприємством.

Організуючи бухгалтерський облік оборотних малоцінних матеріальних активів у підрозділах підприємства (цехи, дільниці, відділи тощо), необхідно передовсім забезпечити його повноту (усі цінності слід обліковувати не тільки у натуральному вираженні, але й за їх вартістю), ідентичність облікової інформації у бухгалтерії і в матеріально відповідальних осіб структурних підрозділів та своєчасність відображення господарських операцій (надходження, переміщення і вибуття).

З цією метою для аналітичного та зведеного обліку оборотних малоцінних матеріальних активів доцільно використовувати спеціальний реєстр, який можна назвати, наприклад, “Звіт про рух малоцінних оборотних матеріальних активів у матеріально відповідальній особі”. У формі цього документа необхідно передбачити як загальні реквізити (назва підприємства та його ідентифікаційний номер; назва та номер підрозділу; прізвище, ініціали та код матеріально відповідальній особі; місяць, за який складено звіт, тощо), так і конкретну інформацію щодо матеріальних цінностей (назва та номенклатурний номер; залишки цінностей на початок та кінець місяця за кількістю і їх вартістю; дані про надходження, використання і переміщення малоцінних оборотних матеріальних активів тощо).

Звіт щомісяця має заповнювати у двох примірниках та підписувати матеріально відповідальна особа. Його необхідно перевірити, підписати в інших відповідальних посадовців (наприклад, начальника дільниці, майстра, економіста тощо), затвердити у керівника підрозділу або підприємства чи їхніх заступників і перший примірник подати до бухгалтерії. Другий примірник має залишатися у матеріально відповідальній особі підрозділу. Перевіривши правильність заповнення звіту, наведену інформацію використовують для відображення в бухгалтерському обліку списання використаних у процесі звичайної діяльності малоцінних предметів. Такі операції треба відображати проведеннями за дебетом відповідних рахунків обліку витрат (23 “Виробництво”, 91 “Загальновиробничі витрати” тощо) і кредитом субрахунка 222 “Оборотні малоцінні матеріальні активи в експлуатації”.

Очевидно, що охарактеризований варіант бухгалтерського обліку оборотних малоцінних матеріальних активів за підрозділами їх використання є доволі простим, забезпечує поєднання аналітичного та зведеного обліку і використання комп’ютерних технологій.

На відміну від нині чинної системи організації ведення бухгалтерського обліку оборотних швидкозношуваних матеріальних активів, які використовують у підрозділах підприємства, поєднано їх кількісний та вартісний види обліку на субрахунку 223 “Оборотні швидкозношувані матеріальні активи в експлуатації” і нарахування та відображення в обліку їх зношення.

Операції з отримання матеріально відповідальними особами підрозділів на складах підприємства швидкозношуваних предметів у бухгалтерському обліку доцільно відображати за дебетом субрахунка 223 “Оборотні швидкозношувані матеріальні активи в експлуатації” в кореспонденції з кредитом субрахунка 221 “Оборотні малоцінні та швидкозношувані матеріальні активи на складі”.

Списання непридатних оборотних швидкозношуваних матеріальних активів необхідно оформляти актами типової форми МШ-8 “Акт на списання малоцінних та швидкозношуваних предметів” [4], відображаючи їх початкову вартість за дебетом субрахунка 224 “Зношення оборотних швидкозношуваних матеріальних активів” і кредитом субрахунка 223 “Оборотні швидкозношувані матеріальні активи в експлуатації”.

Аналітичний облік руху оборотних швидкозношуваних матеріальних активів необхідно здійснювати за підрозділами підприємства за кожною матеріально відповідальною особою і за номенклатурою цінностей у кількісному та вартісному вираженні. Як реєстри аналітичного обліку можна застосовувати окремі оборотні відомості. Підставою для їх заповнення мають бути первинні документи про надходження та вибуття оборотних швидкозношуваних матеріальних активів.

Для поступового перенесення вартості оборотних швидкозношуваних матеріальних активів на відповідні статті витрат діяльності підприємства необхідно запровадити щомісячне, протягом нормативного терміну використання, нарахування їх зношення.

Для визначення сум зношення, зважаючи на короткий термін використання оборотних швидкозношуваних матеріальних активів, найкраще застосовувати прямолінійний метод, відповідно до якого суму зношення за місяць визначають діленням загальної вартості предметів на передбачуваний термін їх використання. Цей термін слід зазначати у первинних документах на відпускання матеріальних цінностей зі складів підрозділам. З цією метою на підприємстві необхідно закріпити служби та працівників цих підрозділів, що відповідають за встановлення нормативних термінів використання оборотних швидкозношуваних матеріальних активів. Наприклад, відповідальними за встановлення нормативних термінів використання інструментів загального призначення мають бути працівники інструментального відділу підприємства; технологічного оснащення та спеціальних пристроїв – відділу головного технолога; спеціального одягу та запобіжних засобів – відділу охорони праці; меблів та іншого господарського інвентарю – господарського відділу тощо.

Для спеціальних інструментів та виробничого оснащення, використовуваних у процесі серійного виробництва, достовірнішим, щодо формування собівартості продукції, буде виробничий метод нарахування їх зношення.

Розрахунок зношення оборотних малоцінних матеріальних активів необхідно здійснювати у спеціальній відомості, форму якої треба затвердити наказом по підприємству як первинний обліковий документ.

Нараховані суми зношення оборотних швидкозношуваних матеріальних активів у бухгалтерському обліку відобразатимуться за дебетом рахунків обліку відповідних витрат (23 “Виробництво”, 91 “Загальновиробничі витрати” тощо) у кореспонденції із кредитом субрахунка 224 “Зношення оборотних швидкозношуваних матеріальних активів”.

Очевидно, запропонований порядок ведення обліку оборотних швидкозношуваних матеріальних активів в експлуатації сприятиме достовірному формуванню витрат операційної діяльності підприємства, забезпечить об’єктивне відображення в обліку та звітах інформації про його активи.

Заслугове на увагу облік транспортно-заготівельних витрат, пов’язаних із придбанням та виготовленням оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів підприємства. Інформацію про такі витрати пропонуємо акумулювати на окремому субрахунку 225 “Транспортно-заготівельні витрати на придбання оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів”. На дебет цього субрахунка слід списувати кошти, використані підприємством на оплату за вантажно-розвантажувальні роботи і транспортування матеріальних цінностей до підприємства, витрати на страхування транспортних ризиків, вартість брокерських та інших послуг, а також, у випадку використання нормативних цін, відхилення між фактичною та обліковою вартістю придбаних або виготовлених предметів.

Кожного місяця необхідно визначати суму транспортно-заготівельних витрат, яка підлягає списанню. Для розрахунку треба використовувати методику, аналогічну тій, що наведена у ПСБО 9 “Запаси”. Але як базу для визначення суми списання транспортно-заготівельних витрат, крім вартості списаних оборотних малоцінних матеріальних активів, треба також використовувати суми нарахованого зношення оборотних швидкозношуваних матеріальних активів.

Розрахунок пропонуємо оформляти у вигляді окремого документа, приклад заповнення якого наведено на рисунку.

Визначені суми транспортно-заготівельних витрат підлягають списанню на ті самі рахунки обліку витрат, на які відносять суми використаних оборотних малоцінних матеріальних активів та суми нарахованого зношення оборотних швидкозношуваних матеріальних активів за виробничими та іншими підрозділами підприємства, тобто на дебет рахунків 23 “Виробництво”, 91 “Загальновиробничі витрати” тощо з кредиту субрахунка 225 “Транспортно-заготівельні витрати на придбання оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів”.

Окремо розглянемо порядок обліку оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів у виробничих підрозділах підприємства. Зрозуміло, що узагальнений облік руху оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів за матеріально відповідальними

особами та підрозділами підприємства має здійснювати його бухгалтерія. Реєстри аналітичного обліку можуть слугувати оборотні відомості. Бажано, щоб їх копії були у матеріально відповідальних осіб підрозділів. Але, оскільки оборотні швидкозношувані матеріальні активи видають робітникам та іншим працівникам для використання у процесі господарської діяльності, то такі операції підлягають оперативному обліку, який мають здійснювати матеріально відповідальні особи підрозділів підприємства під загальним методичним керівництвом і контролем працівників бухгалтерії. З цією метою, для обліку предметів, які видають працівникам для постійного використання, й надалі треба користуватись формами МШ-2 “Картка обліку малоцінних та швидкозношуваних предметів” та МШ-6 “Особова картка обліку спецодягу, спецвзуття та запобіжних пристроїв” [4], в яких матеріально відповідальні особи мають фіксувати інформацію про видавання із комори працівникам та повернення ними відповідних предметів. Ці картки є важливим джерелом інформації в процесі інвентаризації МШП.

Фірма “Веломото” підприємство, організація		Форма № ОМШ -7 Затверджена наказом по підприємству від 23.12. 2011 р. № 1254		
Ідентифікаційний код ЄДРПОУ <u>19264377</u>		РОЗРАХУНОК		
розподілу транспортно-заготівельних витрат з придбання оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів				
за		<u>березень</u> 20 <u>12</u>		року
грн.				
Ном. за пор.	Назва показників	Код витрат	Вартість ОММА та ОШМА або сума зношення ОШМА	Сума транспортно-заготівельних витрат (ТЗВ)
1	2	3	4	5
1.	Залишок на початок місяця	-	234750,00	35212,50
2.	Надійшло за місяць*	-	477830,00	96614,80
3.	Разом (стр. 1 + стр. 2)	-	712580,00	131827,30
4.	Відношення величини ТЗВ до суми вартості ОММА** та ОШМА*** (К = стр.3, гр. 5 : стр. 3 гр. 4)	-	К = 131827,30 : 712580,00 = 0,185	
5.	Списано за місяць ОММА – всього, зокрема:	-	31100,00	5753,50
5.1.	для потреб основного виробництва	231	25430,00	4704,55
5.2.	для загальновиробничих потреб	911	5670,00	1048,95
6.	Нараховано зношення ОШМА – всього, у тому числі, які використовують:	-	206210	38148,85
6.1.	для потреб основного виробництва	231	129320,00	23924,20
6.2.	для загальновиробничих потреб	911	76890,00	14224,65
7.	Залишок на кінець місяця	-	-	87924,95
* У колонці 4 – сумарна вартість ОММА ТА ОШМА, а в колонці 5 – сума ТЗВ				
** Оборотні малоцінні матеріальні активи				
*** Оборотні швидкозношувані матеріальні активи				

Форма та приклад розподілу транспортно-заготівельних витрат з придбання оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів

Зрозуміло, що відпуск оборотних швидкозношуваних предметів із цехових комор працівникам для їх тривалого (постійного) використання у господарській діяльності необхідно документувати. Але спеціальних, централізовано затверджених форм документів не передбачено. Тому на підприємстві необхідно розробити та затвердити спеціальну форму документа (наприклад,

розпорядження на видавання працівнику оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів), який необхідно використовувати для оформлення передавання відповідних предметів із комори виробничого підрозділу його працівникам. Цей документ повинен містити мінімальну кількість реквізитів, а саме: назву підрозділу та його код; назву документа та його номер; дату оформлення; підставу для відпускання; назву посади та прізвище, ініціали і підпис особи, що дозволяє відпустити предмети для використання; посаду (професію), прізвище, ініціали та підпис особи, що отримує матеріальні цінності для використання; назву предметів, їх кількість, ціну та вартість.

Повернення працівником комірнику підрозділу ще придатних для використання, раніше отриманих у постійне користування, швидкозношуваних предметів можна оформляти відповідною розпискою, форму якої теж має затвердити керівник підприємства. Оформляти такий документ у двох примірниках повинна матеріально відповідальна особа. Один з них необхідно видати працівнику, коли він повертає відповідні предмети, а другий залишається у матеріально відповідальній особі.

Розпорядження на видачу працівнику оборотних швидкозношуваних матеріальних активів та розписки про їх повернення слугуватимуть матеріально відповідальній особі підставою для записів в облікових картках інформації про видання та повернення предметів.

Для оформлення повернення комірнику зношених (зіпсованих, втрачених) МШП на підприємствах використовують типову форму МШП-4 “Акт вибуття малоцінних та швидкозношуваних предметів” [4]. Її складає в одному примірнику майстер і начальник цеху (дільниці) на одного або декількох робітників. При поломці, псуванні або втраті МШП з вини працівника акт складають у двох примірниках. Один примірник залишається в цеху (на дільниці), а другий подають до бухгалтерії для утримання у встановленому порядку з працівника вартості поломаного, зіпсованого чи втраченого предмета. Такий порядок є справедливим і його й надалі слід дотримуватись.

Висновки та пропозиції. Охарактеризовані недоліки чинної методики ведення бухгалтерського обліку МШП і наведені аргументи щодо необхідності її удосконалення вимагають адекватних змін у системі організації облікового процесу. З цією метою необхідно:

1. У нормативних документах з оподаткування та бухгалтерського обліку:

– встановити порядок розмежування облікових категорій “малоцінні оборотні матеріальні активи” та “швидкозношувані оборотні матеріальні активи” і запровадити, як альтернативу, кількісно-вартісний облік таких предметів за місцями (підрозділами та матеріально відповідальними особами) їх використання;

– передбачити можливість поступового перенесення (нарахування зношення) вартості оборотних швидкозношуваних матеріальних активів на витрати діяльності та внести відповідні зміни до Плану рахунків бухгалтерського обліку і відповідних офіційних регламентів.

2. Розробити та рекомендувати підприємствам для використання повний склад форм первинних документів з обліку оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів.

3. Удосконалити методику оперативного обліку малоцінних та швидкозношуваних оборотних матеріальних активів, які видані працівникам для тривалого та короткотермінового використання в господарській діяльності.

Отже, запровадження на підприємствах охарактеризованої системи організації бухгалтерського та оперативного обліку оборотних малоцінних та швидкозношуваних матеріальних активів у підрозділах підприємства забезпечить дієвий контроль за їх наявністю і використанням та сприятиме впровадженню комп’ютерної техніки і сучасного програмного забезпечення для виконання облікових операцій.

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 “Запаси”. Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.10. 1999 р. № 246. 2. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов’язань і господарських операцій підприємств і організацій: затверджена наказом Міністерства фінансів України від 30 листопада 1999 року № 291. 3. Податковий кодекс України. Прийнято Верховною Радою України 02.12. 2010 р., № 2756-VI. 4. Форми, затверджені наказом Міністерства статистики України від 22.05. 1996 р. № 145.